

UUTISKIRJE

HEI, YSTÄVÄT!

Tänä vuonna meillä oli tarkoitus järjestää juhlat Felm-keskuksella, mutta juhlaa ei nyt toteuteta. Juhlistaminen ei tunnu sovelialta sodan keskellä. Tämä vuosi on kuitenkin juhlava, sillä Suomen Lähetysseuran työ Pyhällä maalla täytti 100 vuotta. Ensimmäiset lähetit, Anna-Maija ja Aapeli Saarisalo, saapuivat Jerusalemiin 13. elokuuta 1924. Aapeli Saarisalo kertoo työstään ensimmäisen vuoden vuosikertomuksessa näin:

”Toistaiseksi työmme on rajoittunut muutamiin käynteihin siirtoloissa ja yksityiskeskusteluihin, joiden paikka on ollut joko yleinen laitos, kuten Tiberiaan kylpylä, Jerusalemin yliopisto tai eri sairaalat ja kauppuodit, tahi yksityinen, s. o. kotini tai jonkun tuttavan koti. Tavallinen seurustelu on tuonut monia kosketuksiimme, mutta joitakuuta on myös tullut varta vasten uskonasioista keskustelemaan. Toisin päivin on kävijöitä aamusta iltaan, useimmat kyllä heprealaisia, vaikka joukossa arapialaisiakin.”

Työssä on siis kohdattu ihan alusta asti juutalaisia ja arabeja. Näiden 100 vuoden aikana työmuotoja on ollut monenlaisia ja ne ovat vaihdelleet aina tarpeiden mukaan. Kuitenkin voi sanoa, että Lähetysseuran työn punaisena lankana on ollut viimeistään 1940-luvulta lapsi- ja nuorisotyö ja diakoniatyö. Niin yhteistyökumppaneissamme kuin muissa merkeissä on tullut vastaan monia, jotka ovat olleet mukana Lähetysseuran toteuttamassa toiminnassa, esimerkiksi jokavuotisilla lastenleireillä.

Tänä päivänä työ on muuttunut siinä määrin, että kun aluksi Lähetysseuran työtä Israelissa ja Palestiinassa hoitivat pääosin Suomesta lähetetyt työntekijät, nyt taas ytimessä ovat paikalliset kumppanit ja heidän työnsä. Suomen Lähetysseura kulkee kumppanina mukana, tukien sitä heidän arvokasta työtään, mahdollistamassa ja toteuttaen niitä asioita, mitä kumppanilta nousee toiveena. Vahvistaen myös vertaisjakamista ja oppimista. Kaikki osapuolet ovat saajia ja antajia.

Työ etenee

Diakoniakeskuksella soi lakkaamatta puhelin ja ovikello. Ihmisiä tulee pyytämään apua ihan elämisen perustarpeisiin: ruokaan, sähkö- ja vesilaskuihin, lääkkeisiin, lasten ja nuorten koulumaksuihin jne. Kirkon johtava diakoniatyöntekijä Rana Zeidan vastaanottaa jokaisen arvokkaasti ja rakkaudellisella otteella. Hän tahtoi auttaa jokaista kaikella sillä, mitkä ovat tarpeet, mutta näin hän ei kuitenkaan pysty tekemään. Hän sanookin näin: ”Se mitä kristittyinä aina voimme jakaa on aikaa, läsnäoloa ja kuuntelua.” Avun tarvitsijoiden määrä vain lisääntyy.

Sodan alettua monilta loppuivat työt. Osa tippui heti tilanteeseen, ettei selviä, sillä ei ole yhtään rahaa. Osalla oli jotain säästöjä, jotka käytettiin pois. Ne, joilla on työtä, eivät välttämättä saa siitä tuloaan. Eräsikin perheen äiti kertoi, että hänen miehensä on lääkäri. Eräänä päivänä mies tuli kotiin ja sanoi näin: ”Minulla ei

UUTISKIRJE

ole tuloja ollenkaan. Ihmiset tulevat pyytämään apua, mutta kertovat, ettei heillä ole rahaa maksaa. En voi heitä jättää hoitamatta, annan hoidon, mutta me olemme nyt siinä pisteessä, ettei meillä ole tuloja.”

Diakoniakeskuksella remontoitiin keittiö ja nyt siellä aletaan jakaa lämpimiä aterioita. Niille perheille, jotka eivät pysty tulemaan, aterioita vietään kotiin. Samaan aikaan diakoniakeskusta remontoitiin niin, että myös liikuntarajoitteiset ihmiset pääsevät keskukselle ja siellä oleviin tiloihin rajoituksetta. Olemme Ranan kanssa keskustelleet myös paljon ympäristön merkityksestä ja sen mahdollisuuksista. Rana on nähnyt tärkeäksi muokata diakoniakeskuksen ympäristöä istuttamalla kukkia ja kasvien siemeniä. Välähdyksiä keskusteluistamme:

- Kun istutat siemenen multa, et kylvä vain kasvia – kylvät toivoa. Jokainen verso on lupaus huomista, jokainen kukka muistutus elämän ihmeestä.
- Kun istutamme kukkia, istutamme samalla juuria omaan hyvinvointiimme.
- Kasvit eivät ole vain koristeita, ne ovat siltoja yhteyteen itseemme, toinen toisiimme ja Luojaan.
- Ympäristömme ei ole vain tausta elämällemme, se on elämämme sisältöä. Sen vihreys ravitsee sielua, sen monimuotoisuus inspiroi meitä, sen hiljaisuus antaa tilaa ajatuksille.

Kesäkuun alkupuolella diakoniakeskus täyttyi puheensorinasta ja erilaisista askareista. Toteutettiin lastenleiri. Paikka oli ihan täynnä, lapsia oli maksimimäärä, mitä voitiin ottaa. Leirille saatiin mukavasti vetäjiä ja vapaaehtoisia. Mahdollistettiin monenlaista materiaalia, että lapset pääsivät askartelemaan ja toteuttamaan toiminnallisia aktiviteetteja. Lapset saivat myös lämpimän aterian leirillä.

UUTISKIRJE

Leirin viimeisenä päivänä lastenryhmä pääsi pienelle retkelle, joka kaikkien iloksi onnistui, koska sinä päivänä oli suhteellisen rauhallista.

Yksi suuri ilon aihe kaiken keskellä on myös Josleen Shawhan. Tapasin hänet ensimmäistä kertaa diakoniatoimistolla juuri hänen valmistuttuaan sosiaalityöntekijäksi. Hän kertoi palosta palvella, toimia Kristuksen lähettiläänä tässä maailmassa. Hänen silmänsä ja koko olemuksensa kertoi siitä.

Josleen jakoi myös hyvin koskettavan kohdan elämästään (jaan sen, koska hän haluaa jakaa sitä toisille rohkaisten). Hänen ollessaan 5-vuotias hänen äitinsä kuoli. Usko, jonka hän sai lahjaksi jo kodin kautta, on kantanut häntä kaikki nämä vuodet. ”Haluan olla kertomassa ihmisille Jeesuksen rakkaudesta ja johdatuksesta. Haluan myös kohdata ihmisiä Jeesuksen rakkaudella, erityisesti, kun he ovat rikkiäisellä paikalla”, Josleen kertoi. Hän aloitti elokuussa Ranan kanssa yhteistyön diakoniakeskuksella.

UUTISKIRJE

Rakkaat ystävät ja tukijat, kohta olemme jälleen siirtymässä uuteen vuoteen.

Sydämellinen kiitos teille kaikille, jotka olette kulkeneet kanssamme tämän vuoden matkan. Teidän tukenne on ollut korvaamattoman arvokasta työllemme monin eri tavoin. Esirukouksenne ovat antaneet meille voimaa ja viisautta tehdä tätä työtä. Jokainen rukous on ollut tärkeä ja merkityksellinen. Lahjoituksenne on ollut mahdollistamassa toimintamme jatkumisen ja kehittämisen. Olette konkreettisesti olleet rakentamassa tätä työtä kanssamme. Jokainen teistä on ollut tärkeä osa tätä yhteistä tehtävää.

Toivotan teille kaikille siunattua loppuvuotta, kohta alkavaa adventin aikaa.

Joulun sanoman iloa ja luottamusta. Katsotaan luottavaisin mielin tulevaan, tietäen, että olemme tässä työssä yhdessä ja kaikkea tätä ohjaa Kaikkivaltias Jumala.

Kiitollisin ja lämpimin terveisin Sari-Johanna Kuittilo

Sari-Johanna Kuittilo

Diakonian ja psykososiaalisen tuen asiantuntija

Israel / Palestiina

sari-johanna.kuittilo@felm.org

Rukousaiheet

Sodan loppumista ja
oikeudenmukaisia ratkaisuja

Paikallisten seurakuntien ja
heidän työntekijöiden puolesta

Läheisensä menettäneiden
puolesta

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.

Tilaa nyt joulun kauneimmat lahjat!

Lähetysseuran Basaarista löydät joulukortit, Usko, toivo, rakkaus -heijastimet, aineettomat lahjat ja paljon muuta! **Tilaa soittamalla numeroon 040 760 7592 tai lue lisää:**

basaari.mission.fi

